

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historia Zaringo Badensis

Schöpflin, Johann Daniel

Carolsruhae, 1763

Liber primus. Praevius

[urn:nbn:de:bsz:31-295084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295084)

HISTORIAE
 ZARINGO - BADENSIS
 LIBER PRIMUS
 PRAEVIUS.

CAPUT I
 INTROITUS OPERIS.

§. I.

INCLYTA MARCHIONUM BADENSIIUM Trium
Domuum
nexus.
 Domus cum augustis Lotharingæ & Austriæ
 Domibus communes ex Alfatia origines derivat.

ETICHO Alemanniæ veteris potens Dynasta
 sub Merovingis Aufrasiæ Regibus, primus, quem novimus,
 seculi VII. Alfatiae Dux, trium Gentis suæ Familiarum conditor

A

extitisse censetur. ADELBERTUS, senior filiorum Etichonis, per nepotes suos, BERTILONES Zaringo-Badensis; per LUITFRIDOS Habsburgo-Auftriacæ Familiarum est fator.

Natu junior, Eticho per EBERHARDOS, ex suo sanguine natos, Lotharingæ Ducum stemma produxit. Triplex hæc Gentis florentissimæ colonia ex fœcundo genitricis Alsatiae sinu trans Rhenum, trans Juram, trans Vogesum, per longa temporum intervalla migravit.

§. II.

Zaringo-
Badensis.

Prima migratio à BERTILONIDIS suscepta trans Rhenum; qui Carolingorum ævo fortunarum suarum sedem in Brisgovia posuerunt; avitarum istius oræ terrarum heredes; ex quibus Comites illi Provinciales prodiere Brisgovici, quos insequens ætas appellavit Landgravios. Ex his natus est Bertoldus ille, quem Henricus IV. Imp. Carinthiæ Ducem & Marchiæ Veronensis Marchionem creavit.

Ab hoc tempore DUCIS & MARCHIONIS honores ita adhæserunt Zaringicæ Genti, ut in ejus lineæ seniore, quæ fuit Zaringica, DUCIS character, in juniore, quæ Marchionum Badensium est, titulus MARCHIONIS subsisteret.

§. III.

Habsbur-
go - Au-
striaca.

Secunda Gentis Etichonæ colonia ex ADELBERTINA quoque linea prodiens, iisdem Carolingorum temporibus ex

Alfatia Jurassum transivit, ut avitas ibi quoque Burgundo-Helveticas Argoviae regiones occuparet. Habsburgicus hic Alfatiae palmes est, qui Landgraviatum ejus superiorem jam ante transitum possedit; qui deinceps migrationibus suis ex Helvetia in Austriam; (a) ex Austria in Hispaniam; (b) utrobique novas sibi coronas, nova regna comparavit. Ex palmite hoc superest Augustissima Romanorum Imperatrix, MARIA THERESIA, Hungariae Bohemiaeque Regina, hujus lineae ultima; heroicis virtutibus prima.

§. IV.

Post Luitfridigenas ex Etichonea Eberhardigenum propagine, sub Imperatoribus Salicis, GERHARDUS ille Alfata prodiit; cui Lotharingiam Mosellanicam Henricus III. Imp. regendam commisit. (c)

Lotharingica.

Hic ex Alfatia trans Vogesum migrans, immenso septingentorum annorum intervallo, per certos XXIII. generationum gradus Lotharingiae Mosellanae Ducatum in suis posteris rexit; donec Augustissimus Germaniae Caesar, FRANCISCUS, MARIAE THERESIAE CONJUX, ex patriis quoque Lotharingiae terris in Hetruriam primum, inde traductus in Austriam, Eberhardigenum

A 2

(a) Anno MCCLXXXII.

(b) Anno MDIV.

(c) Anno MXLVIII.

palmitem, a Luitfridigenûm palmite per tot secula diftractum in Archiducibus, ex Lotharingico & Habsburgico sanguine natis, vinculo novo nostra ætate conjunxit.

§. V.

Nexus
hujus
vindices.

Confanguinitas hæc Habsburgicos inter Lotharingos atque Badenses obscuritate seculorum omnem hominum effugerat memoriam; donec seculi superioris medio HIERONYMUS VIGNIERIUS (*d*) eam ex tenebris in lucem protraxit; in linearum & graduum distributione ab ECCARDO & HERRGOTTO hinc inde correctus; quibus correctionibus & nostras nos observationes haud ita pridem adjecimus. (*e*) Nexum hunc Tabula peculiaris ostendit. (*f*)

§. VI.

Zaringicæ
Familiæ
splendor.

Profapia Zaringo-Badensis undecimo jam seculo Carinthiæ Sueviæque Ducatus & Marchiam Veronæ aliquandiu; Landgraviatum Brisgoviæ semper; Turicensem Comitavam a Bertoldi II. ævo; Reſtoratum Burgundici & Arelatenſis Regnorum a Conradi temporibus ad extinctam usque lineam Zaringo - Zaringicam constanter possedit; magnarum urbium restauratrix & conditrix; in turbis illis inter Imperium & Sacerdotium Cæsari Romæque formidabilis; quin & imponenda Imperii folio, si Bertoldus V. minus diffidens & liberalior fuisset.

(*d*) Vid. infra Lib. I. Cap. IV.

(*e*) Alfatiz Illustratæ Tom. I. pag. 753. sqq. & Tom. II. pag. 465. 474. sqq.

(*f*) In fine hujus Cap. I.

§. VII.

Zaringicus hic Bertoldorum fanguis in Marchionum Badenſium ſtirpe adhuc viget & regnat. Ex his AUGUSTUM GEORGIUM BADA - BADENSEM & CAROLUM FRIDERICUM BADA - DURLACENSEM, MARCHIONES, lineæ utriusque Regentes, noſtra ætas veneratur.

Sanguis
ejus in
Badenſi-
bus ſu-
perſtes.

Hi a Bertoldo I. Zaringiæ Duce, Hermanni Marchionis, qui Beatis annumeratus eſt, patre, per XXIV. generationum gradus ad noſtrum uſque tempus evidentibus chartarum & hiſtoricorum idoneorum testimoniis indubitanter deſcendunt.

§. VIII.

Eberhardo - Lotharingicam Domum AUGUSTINUS CALMETUS, Habsburgo - Auftriacam, MARQUARDUS HERGOTTUS vaſtis & doctis voluminibus expoſuere. Zaringo-Badenſem brevius ego exponendam ſuſcipio; origines & fata Sereniſſimæ Domus orbi literato tandem ut certius conſtent. Alfatice hiſtoriæ ſcriptor, qui Habsburgicos & Lotharingos trans Jura & trans Vogefum comitatus eſt, (g) verſo nunc ad orientem itinere, Luitfrido-Zaringos quoque & Zaringo - Badenſes, ex eadem Alfatia trans Rhenum proſequitur in amœnam Briſgoviam, Alfatice æmulam; in quam Zaringorum tranſiverunt majores, poſſeſſores Hachbergæ; in quo Marchionatu hujus operis auctor primam lucem aſpexit.

Operis
ſuſcepti
ratio.

A 3

(g) In Alfatice Illuſtratæ voluminibus.

§. IX.

Epochæ
Badenses.

Memorabiliores autem eventus ab origine Domus ad nostrum usque ævum brevi ut repræsentemus tabella, Zaringo-Badensem historiam omnem in septem distinctas dividimus Periodos.

PRIMA ab Etichone, seculi VII. Alfatix Duce, ad Bertoldum I. Zaringix Ducum & Badensium Marchionum indubitatum factorem. Periodus hæc ALSATO-BRISGOVICA est.

SECUNDA a Bertoldo I. ad Bertoldum V. qui seculo XIII. fuit Zaringorum postremus. Periodum hanc nominamus ZARINGICAM

TERTIA ab Hermannis VI. Marchionibus Badæ sibi ordine succedentibus, HERMANNIANA vocatur.

QUARTA est BADA-HACHBERGICA a factore HENRICIANA, quæ deinceps in HACHBERGA - HACHBERGENSEM & HACHBERGA-SAUSENBERGENSEM divisa.

QUINTA Badensis est senior, ab auctore suo RUDOLPHINA, quæ usque ad Bernhardum I. procedit, sub quo Hachbergicus Marchionatus ad lineam Badensium rediit; Hachbergica cum Ottone extincta; quod A. 1418. evenit.

SEXTA BERNHARDIANA est, a Bernhardo I. ad Christophorum usque se extendens, sub quo Saufenbergicæ quoque terræ A. 1503. ad Badensem lineam redierunt, Saufenbergensi extincta.

SEPTIMA Periodus, quæ CHRISTOPHORIANA a Marchione Christophoro, ad nostrum usque tempus decurrit, Badensis est junior; in BADA-BADENSEM iterum & BADA-DURLACENSEM partita.

Per gradus hos septem progredietur narratio. Singuli historiae Zaringo-Badensis lectoribus novum referant theatrum.

Ex Epochis his Primam CONJECTURALEM appello, quod Zaringorum majores nonnisi conjectando assequimur; sed conjectura, quae historicam verisimilitudinem parit.

Epocha hæc, diuturnitate temporis omnium maxima, obscuritate rerum est brevior ceteris.

§. X.

Antequam autem nostrum Epochæ Primæ proponamus Syftemata varia. systema, antiquiora systemata, superioribus recepta seculis, quoque exponenda sunt breviter; quæ nempe longo temporum decursu in literario & politico orbe, quin & in ipsa Marchionum Badensium Domo, regnarunt.

Mirabuntur multi, quam credula fuerit mediæ ævi antiquitas; quam temerarii in conjectando sæpe fuerint juniores.

Multiplicia hæc stemmata in Tres Classes opportune dividimus.

Prima eorum Classis est, ITALICA Badensium quibus placet origo.

Secunda ex HELVETIA Burgundica, & quidem ex fictis Vindonissæ & Altenburgi Comitibus, Badenses deducit.

Tertia ex ALSATIAE Ducibus eos derivat; quæ verisimilior ceteris & postrema hypothesis est. ITALICA Classis antiquitate & numero scriptorum reliquas omnes exsuperat. HELVETICAE, quæ multos quoque asseclas habuit, Guillimannus est auctor; ALSATICA Vignierium, ut dixi, inventorem agnoscit.

§. X.

Gautela.

In hac varietate systematum monendus est Lector, communes Lotharingæ & Austriæ Domuum cum Badensi origines, ab Etichone derivatas, inter verisimillima poni; at sanguinis nexus Zaringos inter atque Badenses historicis veritatibus adscribendus est certis. Unde perpetuo eos vinculo ZARINGO-BADENSES appello.

Diverfos historicæ veritatis gradus qui non probe distinguunt, atque adeo fabulosa cum veris, verisimilia cum certis, certa cum dubiis indiscriminatim conjungunt, illi profecto in scribenda Gentium & Familiarum historia non rite procedunt.

TAB. I.

ad pag. 1.

T A B U L A I
F A M I L I A E B A D E N S I S
C U M H A B S B U R G I C A E T L O T H A R I N G I C A N E X U M
V E R I S I M I L E M O S T E N D E N S.

ETICHO Dux Alfatiae circa Annum 690.

ADELBERTUS Dux Alfat. † circa A. 720.

LUITFRIDUS I. Dux Alfat. circa A. 720.

LUITFRIDUS II. Comes † circa A. 800.

HUGO Comes † A. 837.

LUITFRIDUS III. Comes † A. 864.

LUITFRIDUS IV. Comes † circa A. 910.

LUITFRIDUS V. Comes Sundgoviae A. 912. et 925.

GUNTRAMNUS Dives, Comes Brisg. 950.

LANCCLINUS sive LANTOLDUS Comes † A. 990.

RADENOTO Comes Cleggoviae
† circa A. 1027.

WERNHARIUS, Comes de Habsburg
primus † 1096. ex quo FAMILIA
HABSBURGO-AUSTR. prodiit.

BERTOLDUS II. Dux, ZARIN-
GENSIUM Auctor † 1111.

BERTOLDUS Comes Bris-
goviae A. 999. et 1008.

BERTOLDUS ex Comite Brisg. Dux Carinthiae et Marchio
Veronenſis † 1078. COMMUNIS ZARINGENSIUM et
BADENSIUM ſtipes.

HERMANNUS Marchio BADENSIUM Sator † 1074.

ETICHO II. Dux.

ALBERICUS Comes circa A. 760.

EVERHARDUS I. Comes † circa A. 800.

EVERHARDUS II. Comes † A. 864.

EVERHARDUS III. Comes † circa A. 900.

HUGO I. Comes Nordgov. circa A. 940.

EVERHARDUS IV. Comes † ante A. 966.

ADELBERTUS I. Marchio Lotharingiae † post A. 1037.

GERHARDUS Comes † A. 1047.

GERHARDUS Comes de Alfatia, Dux Lotharingiae A. 1048
† 1070. Ducem LOTHARINGIAE Auctor.

CAPUT II.
SYSTEMA ITALICUM.

§. I.

A pud Germanos medii aevi consuetudo invaluit, Originis Italicae affectatio Germ.
 illustrium Familiarum origines ut ex Italia
 derivarent, majoris gloriae esse arbitrantes,
 ab extera natione, veteris orbis domina,
 genus deducere, quam suae Germaniae se profiteri indigenas.

Nausea indigenatus veteres quoque vexaverat Romanos,
 qui a Trojanis victis, fugitivis et advenis, sua repetere primordia,
 quam Aborigenes Latii sui se haberi maluerunt. Francicam
 nationem a Priamo et Hectore, Trojanis principibus, illustris ille
 Turonensium seculi VI. Antistes jam deduxit GREGORIUS (a).

(a) *Historia Francor.* Lib. I. Cap. I. Item FREDEGARIUS ejus Continuator.

B

Primum Britanniae suae Regem Aeneae pronepotem, Ascanii nepotem, Silvii filium, Brutum omni antiquitati incognitum Rerum Anglicarum scriptores medii aevi constituunt. (b)

Antiqua illa Ascaniorum Germaniae borealis prosapia, quae veteri Saxoniae Duces, Brandeburgo Marchiones produxit, ex qua hodierni Principes Anhaltini proveniunt, ad Urfinos, Roma in Germaniam appulso, suum sanguinem referunt.

Tempus erat, quo Hohenloica Gens à Flaminiis, Zollerana à Columnensibus (c) suum genus ducebant. ULRICUS KRIEGIUS, Rudolphi I. Habsburgici, Germaniae Regis, comes bellorum, ex Turico Nobilis, vel quisquis ejus nomine Chronicon scripsit, Habsburgicis Anicios et Perleonios assignavit majores; receptam tum temporis sententiam fecutus; (d) quam

(b) Unde *Brutannia* primum, dein *Britannia* nomen volunt exortum. NENNII *Historia Britonum* apud THOM. GALE *Scriptores* XV. pag. 94. HENRICUS HUNTINGDON. Lib. I. pag. 300. in *Scriptorib. Henr. Savillii*.

(c) REUSNERUS in *Opere Genealogico* pag. 373. LEQUILE *de Domo Austriaca* Part. I. p. 141. Invertit rem RITTERSHUSIUS in *Genealogico Opere* p. 140. et 141. Urfinos ex Germania in Italiam pervenisse asserens.

(d) *Chronicon* ejus Ms. in publica Turicensium Bibliotheca vidi. Continuum est usque ad A. 1420. De antiquitate ejus veroque auctore disputat TURICENSIS ANONYMUS in *Bibliotheca Helvetica*, germanice edita, Tom. I. pag. 129.

JO. SEIFRIDUS ante hos centum et quinquaginta annos recoxit. (e)

§. II.

Brunsvico - Luneburgica Domus, ab Estensibus Italiae Affectationis hujus causae. Ducibus haud dubie prodiens suoque flore, sub Guelphis superba, alias induxisse videtur Germaniae Familias, ut Italico sanguine se quoque ortas jactarent. Enimvero frequentes Germaniae Caesarum expeditiones trans Alpes occasionem dederunt, ut Duces, Comites et Dynastae Germani, Italicis praeficerentur Provinciis; unde nepotes inducti sunt, ut Praefectos illos Italici sanguinis fuisse existimarent. Inter Marchiones Badenses duo Hermanni, Tertius hujus nominis et Quartus, Friderici I. Imp. destinatione seculo XII. Marchiam gubernarunt Veronae. Seculo praecedente sub Henrico IV. Imp. Bertoldus I. Zaringensium et Badensium fator, non modo Carinthiae Dux fuerat, sed et Veronensium Marchio. Confusa harum rerum apud veteres notitia originis Veronensis credendae fuit proxima occasio.

B 2

(e) SEIFRIDUS, Abbas Zuethalensis in Austria A. 1612. *Arborem Aniciam* edit. TENGNAGELIUS et P. LAMBECIUS, Bibliothecarii, hoc systema probarunt, sed Perleonios non ab Aniciis, verum à Judaeo exortos, nostrum aevum aperuit.

Conf. *Alsaciae Illustr.* Tom. II. pag. 460.

§. III.

Italicæ
Badenf.
originis
Auctores

Veterem hanc Domus Badensis traditionem PETRUS DE ANDLO, ex Alfatica Andlaviensium Familia natus, inter primos cum circumstantiis exponit. (f) Narrat enim, quod Fridericus I. post primam expeditionem Italicam (g) in Germaniam rediens, liberum Italiae ut aditum haberet, unum ex filiis Marchionis Veronensis, ex Romana Urfinorum propagine orti, cujus reticet nomen, obsidem secum in Germaniam duxerit, quodque Dynastiam Hachbergae ei dederit cum Castro. (h)

Quum autem novus hic Marchio obiisset improlis, addit Andlavius, Hachbergicos Nobiles legationem misisse Veronam; ut unus ex defuncti nepotibus adduceretur successor. Advenienti Hachbergensem tractum fuisse commissum, et ab eo Marchiones provenisse Badenses, qui deinceps Marchionatus axioma Comitatus Badensi imprefferunt. Haec Petrus de Andlo. FRANCISCUS IRENICUS, Ettlingae, adeoque in terris Badensium, circa A.

(f) In Tractatu suo de *Imperio Romano* Lib. 1. Cap. 15. Petrus hic, Decretorum Doctor, in Academia Basil. Jus Canonicum publice exposuit circa medium seculi XV.

(g) A. 1155. Italicam expeditionem primam Fridericus suscepit.

(h) Dynastiam hanc Conrado Zaringensi ereptam, Hermanno Marchioni Veron. Fridericum I. Imp. in feudum contulisse, tradit CRUSIUS *Annal. Svec.* Part. II. L. X. p. 422.

1495. natus, Philippo, Christophori, Marchionis Badensis, filio carus, quem in stirpis ejus descriptione alloquitur, ait: (i) „ Vidimus literas multa antiquitate praeditas, eam (Italicam) „ originem Marchionibus pollicentes. Sed et ad alias Johannis cujusdam Marchionis provocat literas, in quibus Italicae gentis ab Urfino quodam Romano, ad Marchiae Veronensis Reſtoratum per Fridericum I. Imp. promotum, referatur origo. Epochae huic Annum 1153. assignat Irenicus, subjungens, se quoque nosse Scriptores, qui Hermannum quendam, Marchionem Badensem, jam A. 1120. commemorant; ipseque in hac sententia acquiescit.

§. IV.

Petri Andlaviensis et Irenici tradita MUNSTERUS, (l) Stemmat-
tis fauto-
res.
LAZIUS, (m) CRUSIUS, (n) HENNINGES, (o) REUSNERUS, (p)
ALBIZIUS, (q) LEHMANNUS, (r) LIMNAEUS, (s)

B 3

- (i) *Exegeſis Germ.* Lib. III. cap. 97. 99.
 (l) *Cosmograph.* Lib. 3. Cap. 254. 260. 273.
 (m) *De Migrat. Gentium* Lib. VIII. pag. 500. 510.
 (n) *Annal. Svecicor.* Lib. IX. Part. II. Cap. 18. Lib. X. Part. II. Cap. 11.
 (o) *Theatr. genealog.* Tom. III. p. 239.
 (p) *Oper. Genealog.* pag. 511.
 (q) *Stemmat. Princip.* fol. 41.
 (r) *Chron. Spir.* Lib. IV. Cap. 7. p. 255.
 (s) *Jur. Publ.* Lib. V. cap. 5.

MYLERUS AB EHRENBACH, (t) SPEIDELIUS, (u) alique magno numero secuti sunt, Veronenses Badensium origines uno omnes ore professi, in circumstantiis inter se licet diverfi. (x)

Nec silentio transeundum, quod Ernesto et Georgio Fridericis, Marchionibus fratribus, varia doctrina ornatis, illustris suo tempore Genealogus, ELIAS REUSNERUS (y) Tabulam Marchionum Hachberga - Badensium, operi Genealogico, quod BASILICA inscriperat, infertam, A. 1592. dedicaverit, in qua Hermannum Comitem Veronensem et Paduanum, quem Friderico I. Imp. sanguine junctum fuisse ait, ab eodem in Marchionem Principemque Imperii, postquam Juditham Hachbergae Comitissam duxerit uxorem, A. 1153. promotum fuisse, confidenter perscribat.

§. V.

Septennio post GEORGIUS, HOHENZOLLERAE COMES, (z) indolis erectae juvenis, de Badensium originibus ingens Volumen,

Systema-
ta alia
ejusdem
originis.

(t) *Archolog. ordinum Imp.* Cap. 10. p. 90.

(u) In *Speculo Jur.* Voce BADEN.

(x) MUNSTERUS Annum 1153. LAZIUS Annum 1151. quibus Fridericus I. Imp. Italiam nondum intraverat, CRUSIUS Annum 1155. rei gestae affligunt.

(y) Rubrum Libri est: *Opus Genealogicum Catholicum*, Francofurti 1592. fol. Genealogia Badensis exponitur pag. 511.

(z) Joachimi Zollerensis et Annae Badensis Marchionissae filius. Anna haec soror fuerat Georgii Friderici, adeoque filia Caroli II. Marchionis, neptis Ernesti. Codex Autographus extat in Chartophylacio Bada Durlac. ab ipso Auctore Marchioni oblatus.

manu exaratum, soli Georgio Friderico, Avunculo suo, dedicavit, in quo Badenses a Regibus Gothorum, per Scaligeros, Veronae Dominos, nova conjectura derivat, et ab illis ad Recefvindum, Ostro-Gothorum Italiae seculi VI. Regem, ascendit; pleraque ex Pseudo-Hunibaldo aliisque impuris fontibus hauriens.

Postremus Italici systematis hic fuerat conatus, cujus tam manifesta est falsitas, ut nemo non miretur, per quadringentos illud annos potuisse subsistere, quum evidens hodie sit historica veritas, Henrici IV. Imp. temporibus Zaringo-Badenses jam floruisse Marchiones, adeoque centum per annos, antequam Fridericus I. Imp. Hermannum III. Marchiae Veronensi praefecit; quae Praefectura ei forte commissa est, quod Proavus ejus, Bertoldus I. cum Carinthiae Ducatu Marchiam quoque possederat Veronae.

CAPUT

CAPUT III.
SYSTEMA BADENSE
HELVETICO-ZARINGICUM
GUILLIMANNI ET PISTORII.

§. I.

Guilli-
manni
systema.

Primus ab Italico systemate seculi superioris initio recedere visus est FRANCISCUS GUILLIMANNUS, Friburgo-Helvetius, qui Friburgi Brigoviae Cathedram exornavit Historicam. Novum hic genealogicum Badenense systema in HABSBURGIACIS suis (a) produxit, quod Habsburgo-Austriacis Zaringos atque Badenses innectit; utrosque à Burgundicis Vindonissae Helveticae Comitibus deducit.

Systema hoc appello HELVETICUM. Majorem ille his Domibus gloriam se conciliaturum arbitratus est, si exclusa Italia
 ab

(a) *Habsburgica* sua Mediolani A. 1605. primum edidit GUILLIMANNUS.

T A B U L A I I.
S T E M M A Z A R I N G O - B A D E N S E
F R A N C I S C I G U I L L I M A N N I.

THEODIBALDUS sive VELIBALDUS qui sub Dagoberto M. Franciæ Rege vixit.

Ottobertus I. Comes Altenburgi l. Vindonissæ, Alfatie & Brisfiacæ Landgravius † circa Ann. 667.

Amprinctus † c. A. 688.

Rothardus.

Hettobertus.

Rampertus Comes Altenburgi & Brisfiacæ Landgravius † 771. Gebbo Landgravius Alfatie. Hetto, Abbas Augiæ, inde

Episc. Argent. † 780.

Guotramus I. Comes Altenburgi, Alfatie & Brisfiacæ Landgravius † 824.

Luitfridus I. Comes Altenburgi & Alfatie
Landgravius † 855.

Luithardus Landgravius Brisfiacæ.

Lancelinus vel Landolinus, Archiep.
Trevirensis.

Luitfridus II. Comes Altenburgi.

Hugo Landgravius Alfatie
& Brisfiacæ.

Ermentruda uxor Conradi Burgundiæ minoris Comitis,
mater Rudolphi I. Transjurenfis Regis.

Hundfridus I. Comes Altenburgi † c. A. 918.

Guotramus II. Comes Altenburgi, Alfatie & Brisfiacæ Landgravius, cognomento *Divus*.

Lanzelinus I. vel Landolus I.

Birtelo, Coenobii Sulzberg. Ann. 1006 fundator obiisse videtur improlis.

Ratbodus, Habsburgenfium fator.

Vernerus.

Rudolphus.

Lanzelinus II. vel Landolus II. effictus a Guillimanno, qui
eum obiisse vult Ann. 1036.

Bertoldus I. Zaringenfium fator.

Bertoldus II. Dux Zaringenfium.

Hermannus I. Marchionum Badenfium fator.

STEMM- UND FAMILIEN-TAFELN
DER
FAMILIE
VON
KARL
VON
KARL

Die Stammtafel der Familie von Karl von Karl ist eine genealogische Darstellung der Verwandtschaftsverhältnisse der Familie von Karl von Karl. Sie beginnt mit dem Urvater Karl von Karl im Jahre 1600 und führt bis zum Jahre 1800 fort. Die Stammtafel ist in drei Spalten unterteilt: die linke Spalte zeigt die Vorfahren, die mittlere Spalte die Nachkommen und die rechte Spalte die Ehepartner. Die Stammtafel ist in drei Generationen unterteilt: die erste Generation umfasst die Vorfahren, die zweite Generation die Nachkommen und die dritte Generation die Ehepartner. Die Stammtafel ist in drei Spalten unterteilt: die linke Spalte zeigt die Vorfahren, die mittlere Spalte die Nachkommen und die rechte Spalte die Ehepartner. Die Stammtafel ist in drei Generationen unterteilt: die erste Generation umfasst die Vorfahren, die zweite Generation die Nachkommen und die dritte Generation die Ehepartner.

ab Helvetico - Burgundicis Comitibus origines earum derivaret communes.

JOH. PISTORIUS, eodem tempore vivens Friburgi, ex Abbatiæ San-Petrinæ Chartis didicit, Marchiones Badenses à Bertoldis, Zaringiæ Ducibus, certo descendere. Guillimannus, hæc à Pistorio edoctus, Zaringica vera cum Vindonissensibus falsis, ab eo effictis, in unum corpus compegit. Bertilonem enim, Bertoldorum Zaringensium qui verifimilis fator est, Guntramniano Habsburgensium stemmati, ex Actis Murenfibus condito, inferere studens, Kanzelinum II. Actis illis ignotum, ex ingenio superaddidit; atque adeo stemmati Murenfi Habsburgico, quod à Genealogis probatur, monstrosum superstruxit aedificium, ut ad ignotum usque Theodibaldum quendam ascenderet, quem ex mutilo aevi incerti fragmento lapideo, Vindonissæ Helveticæ invento, Comitem illius tractus sub Dagoberto M. Franciæ Rege constituit. (b)

Stemma Guillimanni exhibet adjecta hic Tab. II.

(b) *Habsburgiac.* Lib. II. Cap. 3. Vindonissæ et Altenburgi Comites pro iisdem habet Guillimannus; ab utrisque Habsburgenses deducens. Acta Murenfia Kanzelinum Guntramni Divitis filium vocant Comitem de Altenburg. Sed Comitatus hic ab Habsburgensi plane fuit diversus, ut Chronici Gottvicensis Auctor demonstrat.

§. II.

Examen
Systema-
tis.

Suprema hujus stemmatis pars usque ad Guntramnum II. adeoque à seculo VII. usque ad X. merum figmentum est, haud simile vero. Media pars, si Genealogiae Actorum Murensum foret conformis, fide historica niteretur. Infima San-Petrinorum Actorum auctoritate constans, historice certa est.

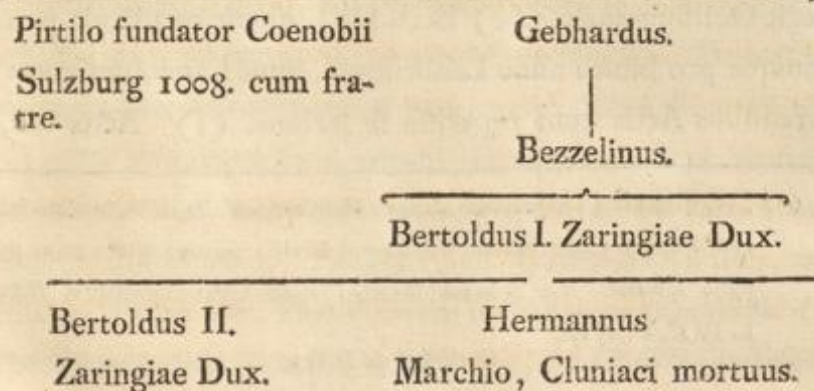
In parte suprema Theodebaldum, Amprinctum, Hettobertum, Guntramnum primum aliosque, Guillimannus, nullis probationibus suffultus, in scenam producit; quorum plerique genuinis monumentis ne quidem nomine noti, sola Jacobi Manlii stant fide. (c)

Kanzelinum secundum ex Murensum Actis Guillimannus se producere scribit, quae tamen nonnisi unum hujus nominis agnoscunt. Infima Guillimanniani stemmatis pars, quae Bertoldos duos et Hermannum I. respicit, sana est. Illi ergo, qui HELVETICA ejus et ARGENTINENSIA cum fructu legerunt, HABSBURGIACA ejus curate legentes, non semel Guillimannum

(c) JAC. MENLIUS vel MANLIUS, qui *Chronicon Constantiense*, à PISTORIO in *Scriptor. Rer. Germ.* Vol. III. editum, scripsit, compilavit quoque *Chronicon de Origine Maximiliani I. Imp.* quod Guillimannus L. III. Cap. I. p. 68. allegat. Historicus fuit Maximiliano carus; Friburgi Brisgov. natus. *Collectanea* ejus Mss. in Bibliotheca Caesarea Vindobonae servantur.

in ipso sunt quaesituri Guillimanno; qui absurda aliorum confutans in absurdiora prolapsus est. Habsburgica Genealogia ei praesertim curae fuit, Badensem curavit Pistorius; ille lubricis et ab ipso interpolatis; hic indubiis San-Petrini Monasterii documentis innixus; quae nescio quo consilio allegare neglexit. En Schema, quod Manlii Chronico Constantiensi adjecit Pistorius: (d)

Ex Vindonissae Comitibus, ex quibus
et Habsburgici

C 2

(d) In illo *Rerum Germanicarum* Volumine, quo Scriptores sex edidit PISTORIUS pag. 742. novae Edit. et veteris a. 1607. p. 666. Cum Pistoriano hoc stemmate conspirat fere illud, quod PETRUS GREMMELSPACHIUS San-Petrinus Abbas, qui illi Monasterio ab A. 1496. ad A. 1512. praefuit, in *Genealogica Synopsi* a. 1507. concinnavit, quae in *CRUSII Annal. Sæc. T. I. L. VII. P. 2.* p. 219. comparet.

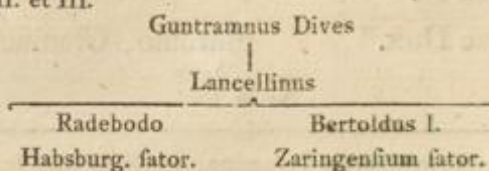
§. III.

Confutatio.

Prima hujus Tabulae verba ex Guillimanno desumpta sunt. At ubi Bertoldo I. Zaringiae Duci, Kanzelinum II. pro patre, et Kanzelinum I. pro avo Guillimannus assignat, à Pistorio deferitur. Falsus enim ejus est nexus, quem Habsburgicos inter atque Badenfes constituit.

Kanzelino, Guntramni filio, Murenfia Acta Radebotonem, Wernerum et Rudolphum filios, assignant. Kanzelinum II. his adjecit Guillimannus, (e) Bertoldi I. quem constituit patrem; quemque pro lubitu nunc Lancelinum, nunc Landolum vocat; in Murenfibus Actis eum reperisse se jactans. (f) Actis his, in

(e) JAC. MANLIUS Lancelinum quoque Habsburgensium et Badenfium fatorem constituit, sed Lancelinum Guntramni Divitis filium: alium enim praeter hunc ignorat. En Schema MANLII apud GUILLIMANNUM *Habsburg.* L. IV. C. II. et III.

(f) Ita enim L. IV. p. 123. scribit Guillimannus: „ Mihi ex Monumentis „ Murenfibus compertum, filios (Lancelinum) suscepisse quatuor, „ Rathbodum, Vernerum, Rudolphum et Landolinum Juniorem. „ P. 149. ait: „ Defunctus est Landolus A. 1036. . . . Reliquit Berchtholdum I. Is „ est Berchtholdus, cui Barbato cognomentum, qui primus arcem „ Zeringam condidit etc.

lucem tum nondum emissis, falsa cur interpolaverit, non equidem divino.

§. IV.

Nec primus ego Murenſium Actorum interpolationem Tſchudii querela. Guillimanno objicio. DOMINICUS TſCHUDIUS, (ff) Coenobii Murenſis venerabilis Abbas, ante hos centum annos de eo jam acriter queſtus eſt. Ait enim: „ Guillimannum praefaret, aut „ Monafterii noſtri Murenſis Archivum nunquam luſtraſſe, aut „ ea, quae inde hauferat, majori ſtudio, cura et fide tractaſſe. „ Malaſe fidei eum Abbas accuſat, quod Genealogiam, Murenſibus actis praefixam; nos accuſamus eum, quod Acta ipſa corruperit.

Verum enimvero Guillimanni temeritas non ad Murenſia modo Acta, ſed ad Sulzbergenſia quoque ſe Monumenta extendit. Aſſerit enim, Lancelinum, Guntramni filium, cum Birctilone, fratre ſuo, Monafterium in Sulzberg condidiſſe. (g) At Birtelo ſolus fuit Monafterii inſtitutor, ut Charta foundationis A. 996. aperte nos docet. Alia (h) donationis Charta, quam

C 3

(ff) In Libello erudito cui titulus: *Origo Comitum de Habsburg.* p. 97.

(g) *Habsburg.* L. IV. pag. 121.

(h) Verba ejus haec ſunt: „ Ego Pirrtelo nomine, omnem hereditariam „ partem, quae me contingebat, tradidi cum manu fratris mei Gebhardi „ ad Caſam Dei, quae eſt conſtructa in loco, qui dicitur mons ſalfuginis.

A. 1008. idem Birtelo fecit, nos docet, Gebhardum, non Kanzelinum, fuisse fratrem Birtelonis. Addit Guillimannus, (i) Lancelinum et Bertilonem fratres in Sulzbergensis Monasterii Aede Capitulari simul fuisse sepultos, ibique imaginem tabula antiqua reperiri depictam, cui BETZELINI (l) adscriptum sit nomen. Equidem omnes Monasterii, seculo addicti, partes avide et diligenter perlustrans, Tabulam hanc frustra quaesivi. Imaginum variarum picturae fugientes in muro conclavis, quod ille Capitulare appellat, hinc inde comparent, ex quibus tamen nihil didici, quod ad Bertilonem, aut ad Lancelinum spectaret. Sed certo didici, picturas illas non satis antiquitatis habere, ut in Bertilonidum rebus ullam faciant fidem. Quanta Sulzbergensis hujus Parthenonis, inter mediocres fane reputandi, gloria fuisset, si Aufriacae et Badensis Domuum ille custodivisset fatores.

(i) *Habsburg*. L. IV. p. 164. et 166. seq.

(l) *GEVILERUS* in *Epitome Archiducum Austriae* L. 2. C. 17. Bezelinum Habsburgicum Sulzibergense Coenobium condidisse vult, inibique sepultum. Bertilonem fundatorem cum Gebhardo fratre sepulturam ibi habuisse, verisimilius est.

§. V.

Inane ergo cum sit Guillimannianum de Badenſibus et Aſſecſae
Guilli-
manni. Habsburgicis originibus ſyſtema, non pauci mecum mirabuntur, quod tot Viri, doctrina illuſtres, BESOLDUS, (m) RITTERSHUSIUS, (n) SCIOPIUS, (o) ZEILERUS (p) CHIFLETIUS, (q) SPENERUS; (r) ut et inediti Rerum Badenſium ſcriptores, FOERSTERUS, JUNGLERUS, aliique certatim illud ſecuti ſunt. Guillimanni auctoritas, quam prioribus acquiſiverat ſcriptis, tam ſecuros reddidit ejus lectores, ut absque ulteriore examine et poſtrema ejus probarent.

§. VI.

Tria momenta ſunt, ad quae in HABSBURGIACIS Conclu-
ſio. ejus Lector animum advertat.

(m) *Theſaur. Praef.* voce BADEN.

(n) *Exeg. Genealogico-hiſtorica* p. 140.

(o) *Stemma Domus Austriae*, ſubjunctum *Conſilio Regio Ticini edito* A. 1619.

(p) *Itinerarium German.* Cap. 9. p. 222. adde *Continuat.* I. Cap. 9. p. 122.

(q) *Lumina nova praerogativa ad Vindicias Hispanicas* p. 314.

(r) *Sylloge Genealogico-Hiſtorica* p. 605. ſeq.

Primo ad Domus Badensis cum Zaringica nexum. Secundo ad Zaringiae Ducum cum Habsburgo - Austriacis vinculum. Tertio ad primas origines, quas Zaringo - Badenfibus et Habsburgo - Austriacis ille tribuit communes.

Badenses inter atque Zaringos nexum ille recte constituit, qualem ei nempe suggererat Pistorius; sed nexus probationes Pistorius non revelavit Guillimanno; qui Zaringorum cum Habsburgicis vinculum temere disposuit, et utrosque ex Vindonissae Burgundo - Helveticae Comitibus novo et falso ausu derivavit. Superest, ut a reprobato systemate Helvetico tandem ad Alsatium progrediamur.

CAP.

CAPUT IV.
SYSTEMA ALSATICUM
VIGNIERII, HERRGOTTI ET NOSTRUM.

§. I

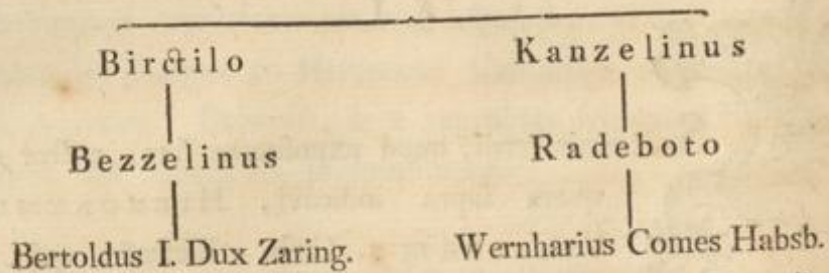
 Systematis tertii, quod expositurus sum, auctor est, ^{Systema Vignierii} quem supra indicavi, **HIERONYMUS VIGNIERIUS**, Gallo - Blesensis, qui A. MDCXLIX. illud publicavit Lutetiæ. (a) Hic à Guntramno. Divite, Habsburgicæ Domus certo fatore, qui seculi X. medio vixit, per Alsaticos Egishemii Comites ad Etichonem usque, Alsatiæ Ducem, circa A. 693. mortuum, per continuas generationes ascendit, unde **ALSATICUM** appellamus **SYSTEMA**.

Systema hoc Zaringos inter atque Habsburgicos nexum à Guntramno quoque Divite derivat; sed non per Landelinum II

(a) Libri Rubrum est: „*Origine des Maisons d'Alsace, de Lorraine, d'Autriche*
 „*& de Bade, fol.*

à Guillimanno effictum Guntramni nepotem, sed per Birtilonem, quem Guntramni filium, Landelini I. vel potius Kancelini fratrem, natu juniorem, constituit; illum nempe, qui Monasterium Sulzbergenſe A. 993. inſtituit. Bertilonem hunc Kancelino fratrem quoque aſſignat Guillimannus, ſed fratrem improlem. Vignierius contra Zaringorum proſapiam ab eo hunc in modum derivat:

Guntramnus Dives

Systema hoc Birctilonem Guntramno, Bezzelinum Birctiloni filios, ſine ulla auctoritate adſcribit. Ne nomen quidem Bezzelini chartis antiquis proditum eſt.

§. II.

Seſtato-
res Sy-
ſtemat.
Vignier.

Chifletius, qui *Lumina nova* A. 1647. conſcripſit, biennio ante, quam Vignierii comparuerat liber, hypotheſi Guillimannianæ adhærens; triennio poſt in *Auſtriaco Stemmate* ſecutus eſt

(b) *Praſat. Apologet. ad Genealogiam Franc. num. XXIX. 4.*

Vignierium, quod & ipse Chiffletii hostis fecit Blondellus (*b*) alique, qui ab eo tempore Aufriaca, Badensia (*c*) & Lotharingica fufius tractarunt.

Ipsi ex Habsburgo-Aufriaca Domo prognati Germaniæ Cæfares Badensium cum Habsburgicis nexum per Bertilonidas & Bertoldos Zaringenfes probarunt.

Rudolphus II. sub ejus auspiciis scripsit Guillimannus, vinculum istud admifit. Leopoldus, in Diplomate, quod A. 1664. FRIDERICO VI. Marchioni Badensi, aurea bulla munitum, Ratisbonæ concessit, in Principis hujus laudes excurrens, diferte perferibit, Marchiones Badenses, ex Regio, & quidem Aufriacis & Badensibus communi Habsburgico atque Zaringico sanguine fuiffe progenitos, (*d*) quin & omnibus pene Regiis, Electoralibus ac Principum Domibus cognatione & affinitate conjungi.

D 2

(*c*) Huc pertinet JOHANNES GAMANSIUS, *Historiæ Badensis* ineditus scriptor, Vignierio coætaneus.

(*d*) His verbis: „Wan wir gnediglich angefehen, wahrgenommen und „betrachtet der Hochgebohrnen Wilhelmen und Friderichen beeder „regierender Marggraven zu Baden und Hochberg &c. Baden- „Badifch, und Baden - Durlachifcher Linien unferer lieben Vettern „und Fürften nit allein aus Koeniglichem und zugleich mit unferm „Erzhaufs aus dem uhralten Habsburg - und Zeringifchem Stamm

Vignierianum Systema Carolo VI. Imp. placuisse, ipse ex sacro ejus ore intellexi.

Sed & ab Augusta Lotharingæ Domo hoc systema probatum est; quæ in Alfatice originibus magnos providentiæ divinæ ductus veneratur; quod illa post tot seculorum spatia cum Habsburgo-Austriacis, agnatis suis, in unum denique redierit corpus.

§. III.

Corre-
ctores
Vignier.
System.

Hæc de Vignieriano Systemate generatim. Partes autem ejus figillatim si spectes, in ordinatione linearum & graduum illud a successoribus Genealogis haud leviter correctum est; ita tamen, ut ipsa ædificii forma, cum præcipuis ejus partibus, salva perstaret.

Enimvero in Etichone, Alfatice Duce, subsistere quum debuisset Vignierius, ab eo ad Francicos Palatii Præfectos,

„entprossenen Herkommens, sondern auch seithero cæstters mit
„demselben, und vast allen kœniglichen Europæ Chur - und Fürsten
„des Reichs wiederholter heürathsverwantnus und Sippchaft &c.
Communem hanc Habsburgicorum & Badenium originem multis
peruasit Dominicanus ille Chronici Colmar. Auctor anonymus, qui
de Rudolpho Habsburg. ita scribit: „natus est Rudolphus de progenie
„Ducis Zaringie. „ Verum nonnisi cognatio per feminas hic intelligitur.
Mater enim Rudolphi fuit Heilwigis Kiburgica, quæ ex Anna
Zaringica prodiit.

Leudesium & Erchinoaldum (e) ascendit, Ascensus hic ei excitavit Cenfores.

Prodiit nimirum ante octo hæc lustrâ GEORGIUS Ab Eccardo correctum. ECCARDUS (f) qui ex systemate hoc Merovingicos illos Domus Majores rejecit, illique Leutharios, Alemanniæ Merovingicæ Duces, substituit, ut eos Etichoni assignaret majores.

Vignierius ergo in descriptione majorum Guntramni correxit Guillimannum. Vignierium in majoribus Etichonis correxit Eccardus.

§. IV.

Sed & Eccardo alius Vignierii corrector successit Nostræ correctiones. HERRGOTTUS, nuper fati defunctus, qui Eccardianis emendationibus novas adjecit, uti Eccardianis & Herrgottianis nos quasdam adjecimus; (g) servata tamen præcipua ædificii forma.

Enimvero Bertoldum ego Ducem Actorum Einfidlensium, (h) quæ Vignierius nondum viderat, auctoritate inductus, constitui

D 3

(e) Unde Systema hoc Erchinoaldinum quoque appellatur.

(f) Liber ECCARDI hoc titulo prodiit: „*Origines Familiæ Habsburgico-Austriacæ*, Lipsiæ 1721. fol.

(g) *Alsatia Illustr.* Tom. II. pag. 464. fqq.

(h) Apud HERRG. *Genealog. Habsb.* Tom. III. pag. 833. ubi: „Comes Lantoldus

Lantoldi nepotem, qui Lantoldus cum Kanzelino, Guntramni filio idem fuisse existimatur. (i) At supplendus erat mihi hiatus Actorum, quæ patrem Bertoldi Ducis non produnt. Patrem ergo ei assignavi Bertoldum, Provinciale illum Brisgoviae Comitem, quem Chartæ nostræ A. 999. & 1004. memorant; eo minus suspectum, quod filius eodem nomine, eadem dignitate, antequam Dux fieret, in eadem provincia, iisdemque possessionibus, ut infra patebit, conspicuus fuit.

Nec sententiam circa patrem nunc muto. De avo autem Lantoldo nunc aliquantum subdubito, an satis antiqua sit Actorum Einsidlensium, quam produxi, auctoritas, ut avus Bertoldi I. Ducis constituatur.

„de Zaringen, avus Berchtoldi Ducis Carinthiæ dedit cum uxore sua
 „Luitgarda duas huobas in Melis. „ *Necrologium Einsidl.* ad Januar.
 hæc habet: „Ob. Landolphus Comes de Zeringen avus Bertholdi Comitis
 „de Zeringen, qui cum uxore sua Luitgarda dedit duas huobas in Melis.

(i) Lantoldum Guillimannus, Vignierius & hujus affectæ eundem cum Murensium Actorum Kanzelino, Guntramni filio, constituunt, non dissentientibus Eccardo atque Herrgotto, quibus & nos haud inviti accessimus.

§. V.

Certitudo historica rerum Zaringo Badensium à Bertoldo hoc incipit, qui A. 1077. mortuus est senex, adeoque circa seculi XI. initia natus. Nativitas patris ergo in adulta seculi X. ætate inter Bertoldos & Bertilones quærenda.

Zaringen
fium
majores.

Opus ergo, ut omnes temporum superiorum Dynastas hujus nominis & Comites inquiramus, in quibus profecto latent Zaringorum majores.

Bertilo, Piratilo, Pirtilo, vulgari germanorum fermone *Bertel*, *Bertold*, *Berchtold*, unum idemque nomen enunciatione modo variat; re ipsa non discrepat. In Brisgovicis octavi, (1) noni, decimique seculorum Chartis ubi Comitum Brisgovixæ mentio, nomina frequenter occurrunt.

Chronologicam eorum seriem repræsentamus Lectoribus, ut & ea, quæ jam dicta sunt, & quæ porro exposituri sumus, rectius intelligantur.

31

(1) Ruthardum, qui A. 749. Arnolfsaugixæ Monasterium in Alfatia Inferiore condidit; WIMPHELINGIUS de *Episc. Argent.* pag. 23. Zaringixæ Comitem vocat, destitutus fundamento.

Add. HERZOGIUS in *Chron. Alfat.* Lib. 3. pag. 71. Monasterium sub Ludovico Pio Imp. in Ortenaviam translatum *Schwarzach* vocatur. At *Comitis* Zaringixæ nomen monumentis ignotum est. *Duces* Zaringixæ non nisi seculo XI. comparere incipiunt.

§. VI.

Birtilones & Bertoldi Comites a seculo VIII.

Anno 770. Monasterio S. Galli traditio in villa *Aginesheim* Pirahtilone Comite facta est. (m)

A. 786. Ekino quidam bona in Pago *Piritiloni* in villis *Reothaim* & *Amalpertiwilari* sub Carolo Rege & *Piritilone Comite* eidem S. Galli Cœnobio donavit. *

Eodem anno Chartam traditionis prædii in Pago *Bertoldesbara* fiti; testes signarunt *Birtilonus* & *Bertoldus Comites*.

Sed & alia hoc anno Abbatiae S. Galli donatio in Pago *Pirihteloni* in locis *Althaim* & *Hootzhaim* sub Carolo Rege & *Pirihteloni Comite* facta.

A. 794. *Peroldus Comes* amplissimam in pluribus *Brisgoviae* villis donationem S. Gallo fecisse scribitur.

A. 800. *Chadaloh, filius Perahtoldi Comitis*, hereditatem suam in villa *Wanga*, ad Pagum *Bertoldesbara* spectante, *San-Gallen* sibus dono dedit.

Biennio post *Wago* & *Chadaloh, filii Perahtoldi Comitis* novum *Monachis* istis donum contulerunt. Altum inde in *Chartis* seculi IX. de *Bertilonibus* & *Bertoldis* silentium. At seculo X. *Brisgoviae Comites* denuo comparent frequentes.

§. VII.

(m) Apud HERRG. *Genealog. Habsb.* Tom. II. n. XI. seq. *Chartas* singulas suis annis invenies.

§. VII.

Anno 968. *Pirihitone Comite* concambium bonorum in Kachinhova & in Perchufa inter S. Trutperti & S. Galli Monachos factum est. Berghufum prope Friburgum Brisgovix situm est.

Iidem
Sec. X.
Brisgo-
vix Co-
mites.

A. 990. Otto III. Imp. WORMATIENSI Ecclesix prædium Scaleja, (n) in Pago Brisfiggovæ & in Comitatu *Birhtilonis Comitis* situm donavit. (o)

A. 993. Otto III. ob petitionem *Birhtilonis Comitis* ad ecclesiam S. Cyriaci in villa Sulzberg dedit, quicquid in ista villa habuit in Pago *Brischouve* & in Comitatu *superius jam scripti Birhtilonis Comitis* situm. (p)

Eodem tempore vel paulo ante *Birtilo* Monasterio Sulzberg a se constructo, prædia quædam donavit.

A. 994. Otto III. Monasterio *Waldkiricha*, Benedictinæ Regulæ Monialium, in Pago *Brisfiggowe* & in Comitatu *Birhtilonis Comitis* sito, libertatem Augeæ & Corbejæ Monasteriorum dedit. (q)

(n) Per Scalejam vicus *Schelingen* prope Burckheim & Limpurg intelligitur, non *Schliengen*, ut plerisque est visum.

(o) Ex autographo. Vid. *Cod. Dipl. nostrum*.

(p) Vid. *Codex Diplom.*

(q) Ex autographo Collegiatæ Waldkirch, quæ tum fuit Parthenium, S. Margarethæ dedicatum.

A. 995. IV. Kal. Jan. idem Otto Imp. eidem Monasterio Waldkirch quinque mansos cum area una in dominicata villa (r) *Schafhuson*, in Pago *Brifigowe* dicto, in Comitatu *Birtilonis Comitis* fitos, nec non locum *Hard* inter villam *Uvila* & *Schafhuson* donavit. Actum *Erestehim*. (s)

Eodem Anno 995. Cæsar inter Episcopum *Wormat.* & Abbatem *S. Galli* concambium confirmat, quo prædium *Scalea* in *Ducatu Alamannico*, in Pago *Brifachgowe*, in Comitatu *Birchtilonis Comitis* situm, Abbatiae *S. Galli* traditum est.

A. 999. IV. Kal. Apr. Otto III. Imp. rogante *Hermanno*, *Sueviæ Duce*, *B. Comiti* suo jus concessit, in quodam suo loco *Villingen* publicum faciendi mercatum cum moneta, telonio ac bonan: *Villinga* bonum *Zaringicum* fuit, ut patebit inferius; quare *B. hic Comes* haud dubie ad *Zaringiæ Ducum* referendus majores.

§. VIII.

Anno 1004. *Henricus II. Imp.* *Sulzbergenfi Monasterio* facultatem dedit faciendi mercatum in loco *Rincka*, in Pago *Brigowe*, in Comitatu *Bertholdi*.

Seculo
XI.

(r) Villa dominica fuit Villa Regia vel Imperialis. Villæ hæc filo juniore *domaniales* vocantur.

(s) Ex autographo ejusdem Collegiatæ. *Erstein Inferioris Alfatæ* vicus est.

A. 1008. Pirrtelo omnem suam hereditariam partem cum manu fratris sui *Gebehardi* ad Casam Dei in Sulzberg, in Pago *Prifischeuue*, in Comitatu *Adalberoni Comitis*, tradidit. Subscripsit Chartæ *Peretholt Comes*.

Ipsam D. Margarethæ Monasterium in Waldkirch in Nigra Silva, quod in Collegium Canonicorum deinceps conversum, idem *Birctilo* instituisse perhibetur. (t)

Superest adhuc Parochialis Ecclesia vetus, *Munzingam* inter & *Mengam*, Inferioris *Brisgovix* vicus, quæ vocatur *Birtelonis Ecclesia*. (u) A quonam *Birtilone* suum ea traxerit nomen non liquet.

A. 1016. *Henricus II. Imp.* Schutterano Monasterio mansum in villa *Friesenheim*, in Comitatu *Bertoldi* in Pago *Mortinauue* concessit. (x)

A. 1028. *Conradus II. Imp.* Ecclesiæ *Basil.* quasdam venas & fossiones argenti in Comitatu *Bertholdi* & in Pago *Brifichgowe* tradidit.

A. 1047. *Henricus III. Imp.* *Megingodo* cuidam regalem mansum in villa *Waltchirichun*, in Pago *Alpegouue*, (y) in Comitatu *Berechtoldi Comitis* fitum;

E 2

(t) *GUILLÉMAN. Habsburg. Lib. IV. Cap. I. p. 155. & Cap. II. p. 168.*

(u) *Birtelskirch.*

(x) *SCHANNAT Vindem. Liter. Collect. I. pag. 19.*

(y) *Waldkircha. Heic non Collegiata, nec oppidulum in Nigra Silva, sed vicus*

A. 1048. Henricus idem Imp. Ecclesiae Basil. confirmat bona in Pago *Bryfichegowe*, in villis Mulinheim & Ougheim, in Comitatu *Berchtoldi Comitis*, nec non in villa Piçtensole in Comitatu *supradiçli Berchtoldi Comitis*.

A. 1049. idem Imp. Monasterio Rhinau, in Pago Turgoviensi Alemanniae Ducatus, in Comitatu *Bertoldi Comitis*, possessiones confirmat, & inter has in Albgowe Cellam, quae dicitur *Alba*, (z) *Aloff*, (a) *Waldkircha*.

A. 1052. Heflo quidam *Duce Bertoldo, Comite Herimanno* Capellam S. Nicolai in *Eyftat*, *Brisgoviae* vico, instituit. (b)

§. IX.

Epicrisis.

Antiquissima harum Chartarum Birtilonem, ut Superioris Alfatiae Comitem refert. *Aginesheim, Egesheim*, Anno. 770. memoratum, oppidulum Alfatiae est, ex quo Comites Egisheimenses suum nomen ceperunt. Unde *Pirahtilonem* illum Comitem Comitibus Provincialibus Alfatiae annumeravi. (c)

hujus nominis intelligitur prope Waldshut, qui trihorio à S. Blafii Monasterio distat; quique situs fuit in Alpegovia. Altera *Waldkircha*, ubi Collegium Canonicorum est, ad *Brisgoviam* refertur.

(z) Monasterium S. Blafii.

(a) Hodie *Alphen*, vicus duplex inter *Waldshutum* & S. Blafii Abbatiam.

(b) Charta inter Documenta Badenf.

(c) *Alfatia Illustr.* Tom. II. p. 497.

In ejusdem seculi VIII. progressu Bertilones in Brisgovia reperis; qui seculo sequenti intermortui quasi, majore cum splendore seculo X. in Brisgovia rursus comparent. Undecimo autem sub Bertoldorum nominibus in vicinis quoque & circumjacentibus Ortenaviæ, Nigræ Silvæ, Sueviæ, & Franciæ Orientalis regionibus divites eos atque terrarum potentes reperimus Dynastas; quibus & Landgraviatus totius Brisgoviae commissus; uti Comitatus Provincialis Superioris Alfatiae Comitibus Habsburgicis, Zaringorum agnatis, a Cæsaribus quoque concreditus fuit.

§. X.

Brisgovicæ autem Chartæ, sub Ottonibus, Henrico Sancto, Conrado Salico & Henrico III. quum Bertilones, Bertoldos, Comites Brisgoviae memorent, cur non in his quoque Bertoldi I. majores quæramus? Omnes certe in eadem provincia ejusdem nominis atque dignitatis participes, ejusdemque muneris ac officii administratores, per successiones ætatum, ita sese exceperunt, ut alter alterius filius vel agnatus esse potuerit.

An autem nexus in illo Bertilone, qui Anno. 1008. Sulzbergense Cœnobium condidit, quod Vignierius facit, quod Chisletius, Blondellus, eorumque sequaces admittunt, vel in fratre ejus Gebhardo, quod facit Pistorius, vel in alio Pirtilone,

Bertilones
Zaringor.
majores.

qui jam A. 968. Comes Brisgoviæ fuit, vel in Kanzelino, Guntramni Divitis filio, quem eundem cum Lantoldo Einsidlensi faciunt, quærendus sit, conjectura verisimili suspicari quidem, at historica certitudine determinare non aſſim. Unde ſepoſitis conjecturis ad certiora progredimur, atque in Bertoldi I. Ducis ſubiſtimus patre, nempe in Bertoldo illo Comite, quem A. 999. Villingam, bonum haud dubie Zaringicum, poſſediſſe oſtendimus. (d) Reliqui Bertilones in majorum ejus cenſendi ſunt claſſe, Habsburgenſium agnati; licet graduum agnationis ratio probari non poſſit.

§. XI.

Stemma-
tis præ-
ſtantia.

Ita ad ſeculi X. tempora certis hiftoriæ documentis Zaringo - Badenſis Domus aſſurgit, atque inter antiquiſſimos Alſatiæ Brisgoviæque Dynaſtas & Comites ſuas figit origines.

Bertoldus I. Dux Badenſium ſator ex nobiliſſimis Optimatibus Germaniæ regni prognatus; (e) ex Dynaſta potente & Provinciali Brisgoviæ Comite ad ſolium Ducale Carinthiæ ſeculo XI. promotus eſt.

Tantam antiquitatem dignitatis Ducalis, a majoribus Badenſium ſuæ Domui illatæ, vel in Regiis Gentibus, Francicam & Lotharingicam ſi excipias, fruſtra hoc ævo requires.

(d) Vid. §. X. & XI.

(e) Verba hæc ſunt *Fragmenti Hiftorici* ad A. 1125. apud URSTIS. Part. II.

§. XII.

Io. Aventini & Chronici Carionis celebritas facit, ut appendicis loco eorum quoque de Zaringicis originibus traditiones apponamus.

Ab Ernesto I. Sueviæ Duce, eas repetit AVENTINUS. (f) Putat enim Ernestum hunc, ducta in matrimonium Gifela, Hermanni II. Sueviæ Ducis, & Gerbergæ Burgundicæ filia, Suevorum Ducatum ab Imperatore Henrico obtinuisse, duosque progenuisse filios, Ernestum & Hermannum, a quibus Zaringenses originem traxerint. CARIO (g) autem ab Hugeberto, fratre Teutbergæ, uxoris Lotharii II. Zaringenses derivat. Sed neuter sententiam suam argumentis probavit. Gerberga, Gifelae mater, filia cum fuerit Conradi, Burgundiae Regis, Nicolaus Vignierius (h) Aventinianæ hypotheseos fautor, causam hanc allegavit, ob quam ex regia Burgundionum stirpe ortos se prædicarint Zaringi. (i)

Aventini
& Carionis
opinio.

(f) *Annal. Boicor. Lib. V. Cap. 5. n. 19.*

(g) *Chronici Lib. IV. pag. 395. & 423.*

(h) NICOLAUS VIGNIERIUS in *Chronico Rerum Burgund.* ad A. 1015. pag. 120. quem cum HIERONYMO VIGNIERIO noli confundere.

(i) Vignierianæ de Marchionum Badensium origine, ex Burgundiae Regibus ducenda, sententiae accesserat olim CHRISTIANUS KECKIUS, Confiliarius Bada-Durlacensis, vir elegantis ingenii. In *Carmine Nuptiali* enim, quod Anno 1670. Friderico Magno obtulit Caroloburgi, ita canit:

„Augustoduni genus alto a sanguine Regum.

„Hinc Hochberga ferox.

Verum in Genealogicis rationibus stirpem non constituere foeminas, ignorare non potuerat, dum hæc scriberet, Vignierius.

§. XIII.

Felices
Fabri.

Ceterum in constituenda Domus Badensis antiquitate impudentior nemo fuit, quam FELIX FABER, Monachus Ulmenfis; (l) qui audacter professus est, Marchiones Badenses ab Imp. Vespasiano ad bellum Judaicum ex Germania fuisse vocatos, suo quo aevo literas vocationis in Badensi tabulario adhuc fuisse superstites. Fabula vix condonanda auctori, nisi ejusdem seculi Caesar FRIDERICUS IV. privilegia a Julio Caesare atque Nerone, Romanis Imperatoribus, Austriae data, jactasset, firmasset. (m)

§. XIV.

Transitus
ad Lib. II.

Ordo rerum requirit, ut a Periodo CONJECTURALI; quae Primum nostrum Librum componit, progrediamur ad certas; quae idoneorum monumentorum testimoniis nituntur.

Periodos has in duos Libros, ZARINGICUM nempe & BADENSEM dividimus.

Keckium sequitur Jo. FECHTIUS, Hochberga - Marchicus, in *Hist. Colloquii Emmending.* C. I. p. 7.

(l) *Hist. Suevor.* Lib. I. Cap. X. Scripsit seculo XV.

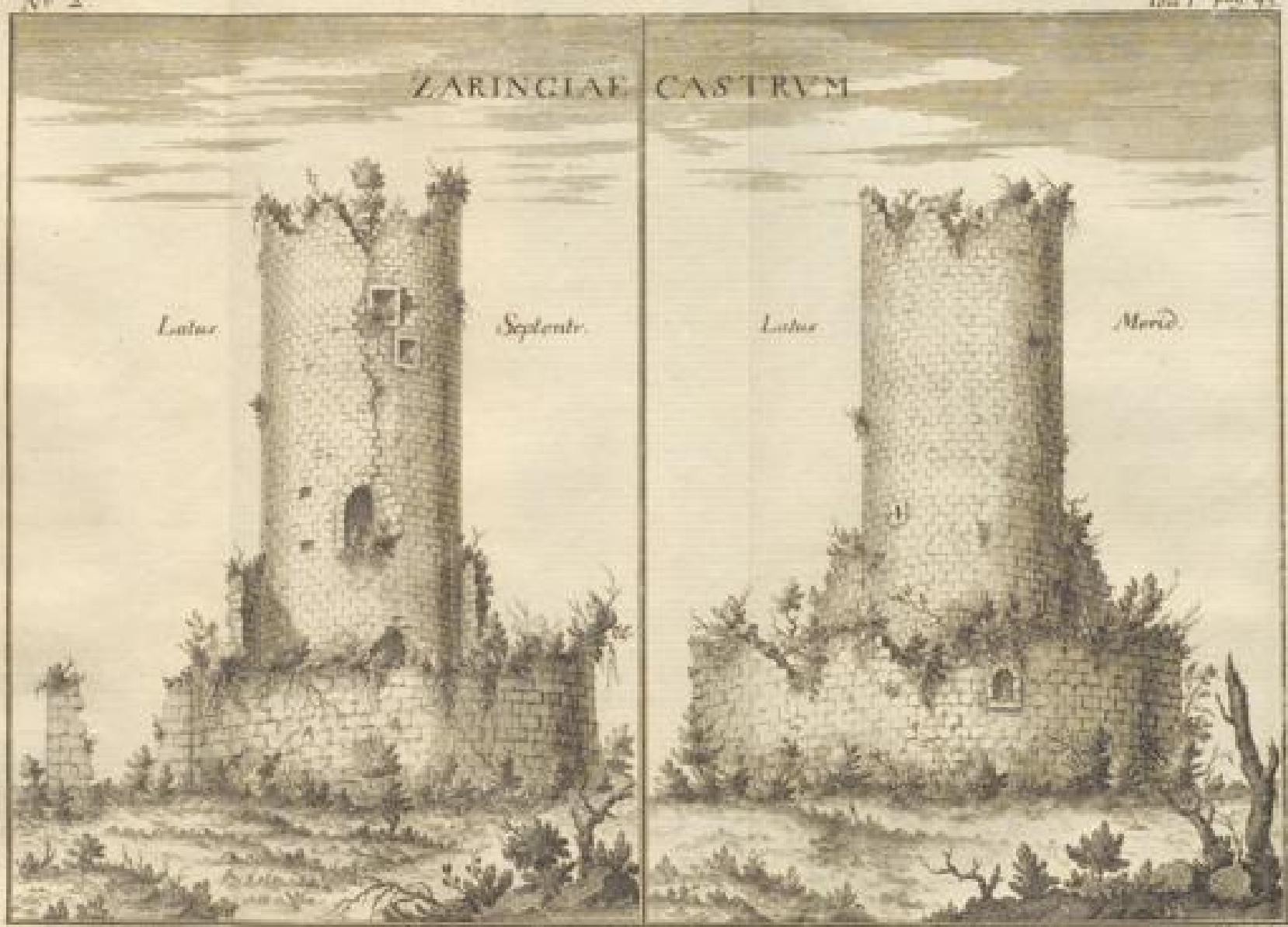
(m) Literas has Julii Caesaris & Neronis edidit LUNIG *Archiv. Imperii* Part. Spec. Contin. I. sub rubro *Oesterreich* pag. 3. Friderici IV. Confirmatio horum Privilegior. data A. 1453. extat ibidem pag. 33.

TAB. III

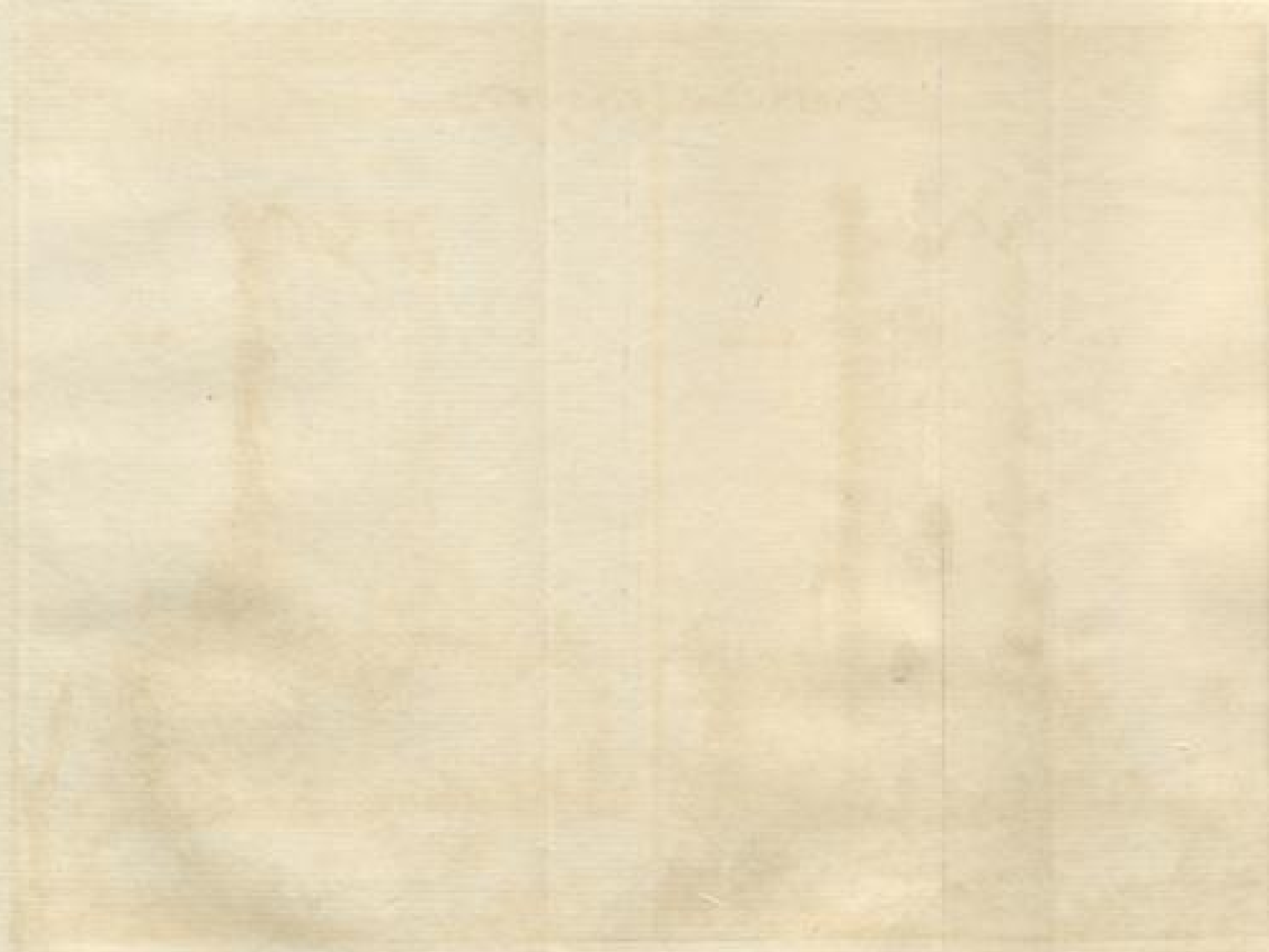
TABULA III DUCUM ZARINGIAE STEMMATA

BERTOLDUS, qui in Chartis Ann. 999. 1004. 1008. Comes Brisgoviae legitur.

<p>BERTOLDUS I. ex Comite Brisgoviae Dux Carinthiae creatus Ann. 1060. in compensationem Suevici Ducatus, quem Agnes Imperatrix Rudolpho Rheinfeldenfi Comiti Ann. 1057. contulerat; depositus Ann. 1073. titulo tamen <i>Ducis</i> retento; † 1077. sepultus Hirsaugiae. Ux. 1. Richwara stirpis incertae. 2. Beatrix, filia Ludovici Comitis Moncionis † 1092.</p>						
<p>BERTOLDUS II. Dux Sueviae renunciatus a Guelphis adversus Fridericum Staufensem A. 1092. Abbatiam D. Petri in Silva Nigra condit A. 1093. Transactione cum Friderico Staufensi inita Sueviae Ducatum amittit A. 1098. † d. 12. Apr. 1111. Uxor Agnes, Rudolphi Suevi Anticæsaris filia.</p>		<p>HERMANNUS Marchio, <i>Badensium</i> <i>fator</i>, ex Marchione monachus Cluniacensis † 1074. <i>Vide infra Tabulam VI. Marchion. Baden.</i></p>		<p>GERHARDUS, ex monacho Hirsaug. Episcopus Constantienf. Ann. 1084. † 1110.</p>		
<p>BERTOLDUS III. <i>Dux Zaringia</i> Friburgum Brisgoviae condit Ann. 1120. † 1123. Molsheimii in Alfaris occisus. Ux. Sophia, filia Henrici Nigri, Bavariae Ducis.</p>	<p>CONRADUS Dux Zaringiae A. 1127. in Comitibus Spirensibus ab Imp. Lochario II. qui Rainaldum proseripserat, Comitatum Burgundiae & Reçtoratum totius Regni Burgundici obtinet. Inde Titulus <i>Ducis & Reçtoris Burgundia</i>. † 1152. Ux. Clementia, filia Godofredi Namurcensis Comitis.</p>		<p>RUDOLPHUS † in tenera aetate.</p>	<p>AGNES, nupta Stephano I. Burgundiae Comiti, cui agnomen <i>Tite-hardi</i>, cujus filius Guilielmus III. puer periit improlis An. 1126.</p>		
<p>BERTOLDUS IV. Dux Zaringiae & Reçtor Burgund. Transactionem cum Friderico I. Imp. & Beatrice, Rainaldi filia, init An. 1156. qua, dimisso Regni Arelatensis Reçtoratu & Comitatu Burgundiae eis Juram, Reçtoratum in Burgundiam minorem seu Helveticam retinet. Friburg. Helvet. condit in Pago Aventicensi A. 1178. † Id. Sept. 1186. Ux. Heilwigis stirpis incertae.</p>	<p>ABELBERTUS, cujus mentio in Charta An. 1152. & 1181. <i>Ducum Ticensium</i> auctor. <i>Vid. Tab. IV. Duc. Tic.</i></p>	<p>RUDOLPHUS, in Archiep. Mogunt. electus A. 1160. sed non confirmatus, sit Episcop. Leodiensis An. 1168. † 1189.</p>	<p>CONRADUS, cujus mentio in Charta An. 1152.</p>	<p>HUGO, cujus mentio in Charta A. 1152. & in alia An. 1080.</p>	<p>CLEMENTIA, Germana vel nupta Henrico Leoni A. 1147. repudiata An. 1167. † 1162.</p>	
<p>BERTOLDUS V. Ducum Zaringiae ultimus; Bernam condit An. 1191. folio Imperii destinatus A. 1198. acceptis a Philippo Suevo XL mille marcis argenti juri suo renuntiat. † Kal. Maji 1218. improlis. Uxor Clementia, filia Stephani, Aufonae in Burgundia Comitis, marito superstes.</p>	<p>AGNES, nupta Egenoni Comiti Uracensi; unde Comites Friburgi & Fürstenbergenses, qui mortuo Bertoldo V. Suevicas Zaringorum & Silvae Nigrae terras cum Friburgo Brisgoviae acceperunt. <i>Vid. Tab. V. Comitum Friburg.</i></p>			<p>ANNA, nupta Ulrico Comiti Kiburgenfi, ex hereditate fraterna accepit allodia Helvetica.</p>		

L. 1000

Landesbibliothek
Karlsruhe